

इक्षीः रसे ऽ० । तस्य शुभादिकमिच्छुयन्दे उक्तम् ।

इक्षुरसकाथ ऽ० इक्षुरसस्य काथः पाकभेदः । फाणित्वादौ ।

इक्षुवल्ली(सरी) स्त्री इक्षुरिव सुखादा वल्ली वल्लीरो या लता ।

क्षीरविदार्याम् । (क्षीरकन्द) । राजनि०

इक्षुवालिका स्त्री इक्षुरिव बलति बल-खुब् । (ताडमा-
खना) इति ख्याते । इच्छे २ काये च ।

इक्षुवाटी स्त्री इक्षोवांटीव । पुण्ड्र के इक्षौ राजनि० ।

ईत० । २ इक्षुत्पादकबले । स्वार्थे कन् । उभयत् ।

इक्षुविकार ऽ० ईत० । इक्षुजयब्ददर्शिते षड्विधे शुद्धादौ

इक्षुवैष्टेन ऽ० इक्षोरिव वैष्टेनमस्य । भद्रसञ्ज्ञे । “भद्रसञ्ज्ञः शरो-
वाततेजनस्त्रिचुवैष्टेनः । सञ्ज्ञद्वयं तु सधुरं तुवरं शिशिरं
तथा । कम्पासदाहृदव्यासिर्मूलवस्त्र्यक्षिरोगहृत् । दोष-
तयहरस्रणं मेखलास्रपयुज्यते” भावप्र० ।

इक्षुशर ऽ० इक्षुरिव श्रेयाति श्-अच् । ४ कायभेदे तद्वने
हि गन्तुर्गतिवृत्तेर्हृत्त्वात् तस्येचुवत् हिंसकत्वम् ।

इक्षुशाकट न० इक्षूणां भवनं खेत्तम् इक्षु+शाकटच् ।
(दोकत्य) इति ख्याते इक्षुभवनयोम्ये खेत्ते । तदर्थे
शाकिनच् । इक्षु, शाकिनयन्देऽप्यत्रार्थे न० ।

इक्षुसमुद्र ऽ० इक्षुरससाद्रूदकः समुद्रः । समुद्रभेदे । “त्वय्येक्षुपुरा-
सर्पिर्दधिदुग्धजलान्ताकाः” पुरा० तत्स्थलम् सि० शि०
उक्तम् । “भूमेरङ्गं चाररिस्त्रोदकस्यं जम्बुद्वीपं प्राङ्गरा-
चार्यव्याः । अङ्गेन्यस्मिन् द्वीपषट्कस्य याम्ये, चारत्ती-
राद्यान्बुधीनां निवेशः” “दम्नोष्ठस्येक्षुरसस्य तज्जान्मद्यस्य
च खादुजलस्य चाने” ।

इक्षुसार ऽ० ईत० । फाणित्वादौ ।

इच्छाकु ऽ० इक्षुमिच्छामाकरोति इक्षु+आ+क-ङु । १ कटु-
व्याम् २ स्त्र्यव्यंशे आदिराजे च । “यस्येच्छाकुरूपमते”
ऋ० १०, ई० ४ । स च वैवस्वतमनोः पुत्रः । “मनोवैवस्वत-
स्यासन् पुत्रा वै नव सप्तमाः । इच्छाकुश्चैव नाभागोष्टण्युः
शर्यातिरेव च । नरिष्यः प्रांशुषष्ठान्ते नाभागारिष्टसप्तमाः
करूपस्य पृथध्वय मवैते भरतर्षभ” । “इच्छाकुर्ज्येष्ठदा-
यादोमध्यदेशमवाप्तवान्” हरिवं० १० अ० “तस्योत्पत्तिप्रका-
रस्तत्रोक्तः क्षुवतस्तु मनोः पुत्र इच्छाकुरभयत्ततः” । “तस्य
पुत्रगतं चासोदिच्छाकोर्भूरिदक्षिणम् । तेषां व्येष्टो
विकृन्तिस्तु विकृन्तितादयोधिनाम्” “इच्छाकुस्तु विकृन्तिवै
अष्टकायामघादित्यु” हरि० । इच्छाकोरपत्यम् । अण्
दण्डि० नि० । ऐच्छाकस्तदपत्ये बहुषु तस्य लुक् इच्छाकयः -
“इच्छाकूषां उरामेऽचे” “गलितययसामिच्छाकूषामिदं हि

कुलव्रतम्” “इच्छाकुभिः पुण्यतरीकृतानि” इति च रघुः ।

इक्षारि ऽ० इक्षुरिव समन्तादृच्छति आ+अ-इन् । काय-

लक्षणे । [इक्षुरिवाञ्जति अल-खुण् वा । कायलक्षणे भावप्र०

इक्षालिका स्त्री इक्षूणामाक्षिरिव कायति प्रकाशते कै क-

इख गतौ भ्वादि० पर० सक० सेट् । इक्षति ऐखीत् ।

इखेय ईखतः । एखिता एखेयति ऐखिष्यत् ।

इख गतौ इदित् भ्वादि० पर० सक० सेट् । इक्षति ऐखीत् ।

इक्षाम्-बभूव-आस-चकार । इक्षिष्यति । इक्षिता

ऐक्षिष्यत् । प्रेक्षन् प्रेक्षितम् प्रेक्षणम् ।

इग गतौ इदित् भ्वादि० पर० सक० सेट् । इक्षति ऐखीत् ।

इक्षिष्यत् । इक्षितम् । “त्वया खटमिदं विभ्रं यज्ञेङ्गं

यज्ञ नेङ्गति” भा० व० ४२ अ० । तस्यात्मनेपदित्वमपि

“योऽवतिष्ठति नेङ्गते” यथा दीपोनिपातस्यो नेङ्गते

सोपमा सृता” गीता । अत्र सन्धनमात्रपरतायाम-

ऽकर्मकत्वम् । णिच्-इङ्गयति चालयतीति प्रेरय-

तीति वार्थः । उद्-प्रेरणे “शुनसप्रासदिङ्गय” ऋ० ४,

५७ ५७, सम्+सम्यक् चालने । “उष्करिणोऽसिङ्गयति

सर्वतः” ऋ० ४, ७, ७,

इङ् अध्ययने अधिपूर्व एव ङित् अदा० आत्म० सक० अनिट् ।

अधीते अधीयीत अध्यष्ट-अध्यगीष्ट । “अधिजगे, अध्य-

ष्यत-अध्यगीष्यत “योऽधीते शक्तितोऽन्वहम्” ऋतिः ।

“नाधीयीत कदाचन” मनुः । “अध्यैत वेदांस्त्रिदशानवष्ट”

भट्टिः शानच् अधीयानः । अङ्गिकृषि कर्त्तरि शट्

अधीयन् “अधीयन्नात्मविहितां धारयन् सस्वरिप्रतम्”

भट्टिः अध्येतव्यम् “ओतव्यमिह मृष्टे च नाध्येतव्यं कदा-

चन” । “स्वाध्यायोऽध्येतव्यः” श्रुतिः । अध्ययनीयम् ।

अध्येयः “वेद एव सदाऽध्येयः” ऋतिः । अध्येता । अधीतः

“अधीतवेदवेदाङ्गत्वेन” वेदन्त सा० । ज्ञानार्थत्वात् कर्त्तरि क्त

अधीतः “अधीते शतसाहस्रम्” ऋतिः “अधीतिः “अ-

धीतिबोधोचरणप्रचारणैः” नैष० । अध्येष्यमाणः ।

“पीत्वापोऽध्येष्यमाणस्तु आचमेत् प्रयतोऽपि सन्” मनुः

भावे अधीतम् । अधीतमनेन इति अधीतो । “त्वयुक्त-

रासङ्गवतीमधीतिनोम्” कुमा० अधीत् “अनधीत्य द्विजोवे-

दान् योऽन्यत्र कुरुते अमम्” ऋतिः । “अधीत्य चतुरोवे-

दान्” पुरा० । अध्ययनम् । “अध्ययनेनाविप्रकटः” पा० ।

“सत्ताण्ड्यैरध्ययनं विनापि” मयुरा० अध्यायः “स्वाध्या-

योऽध्येतव्यः” श्रुतिः णिच् अध्यापयति “अटवधं ब्राह्मण-

सुपनयीत तमध्यापयीन्” श्रुतिः अध्यापिपत् अध्यजिगपत्